

Skridt videre. Hvis man fra Statens Side vilde optræde som en Slags Garant, bortfalddet det Hensyn ganske, og det forekommer mig, at der næppe vilde være stor Risiko ved at gaa en saadan Vej som den her antydede. Naar jeg har tilladt mig at gøre disse Bemærkninger, ser jeg meget vel, at der kun er ringe Udsigt til, at de ville komme til at faa noget praktisk Resultat. Jeg gaar, ligesom det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), ud fra, at man i Virkeligheden saa at sige har slaaget det fast som en given Ting, at nu skal der udkomme en Lov om Forsikring mod Ulykkestilfælde, og der skal bygges i det væsentlige paa det Grundlag, som nu en Gang er givet. Jeg har imidlertid ikke kunnet opgibe denne min Tro, at Sagen lod sig ordne simpelt, naar man virkelig for Alvor vilde opstille den Grundtætning, som man indirekte vilflaa fast, at Arbejderne have Krav paa Erstatning hos Arbejdsgiverne, for saa vidt de selv ere ukyldige for de Ulykker, der tilstøde dem i Tjenesten. Jeg mener derhos, at det vel ikke er umuligt, hvis en saadan Lov udkommer som den, der foreligger Forslag om, at det efterhaanden, som den føres ud i Livet, vil vise sig, at man maaste ikke gjorde saa helt forkert ved at forandre Systemet noget. Jeg ser ikke, at der i og for sig er noget til Hinder for, at man, efter at en saadan Lov er udkommen, kunde vende tilbage til et saadant System, som jeg antydningvis har anbefalet. Hovedtingen er, at man kommer til at flaa den Grundtætning fast, at Arbejdsgiverne ere ansvarlige for den Ulykke, der tilstøder deres Arbejdere i deres Tjeneste.

Efter denne almindelige Bemærkning beder jeg kun om Tilladelse til at gøre nogle Grundringer af meget speciel Natur. Det er naturligt, at jeg maaste særlig har Opmærksomheden henvendt paa Usikkerheden af, at enkelte Love indbyrdes komme til at stemme med hinanden, at man ikke i Dag giver en Lov om et Forhold uden at bryde sig det mindste om, hvad der staar i andre Love, eller maatte komme til at staa i andre Love, som maaste udkomme under et andet Ministeriums Auspicer. Saaledes har jeg i denne Tid en vis Opfordring til at have Opmærksomheden henvendt paa, hvad der vedrører Søfarten, og det forekommer mig, at der i det foreliggende Lovforslag indeholdes flere Bestemmelser, som tyde hen paa, hvad der ikke er saa underligt, at man ikke just har stillet sig det klart for Dje, hvorledes tilsvarende Forhold kunde blive ordnede ved en eventuel Sølov. Men det vilde være lidet heldigt, om der i Dag udkom en Lov om Ulykkesforsikring, som gav Retsregler for

saadanne Søfartsforhold paa een Maade, og der i Morgen udkom en Lov, som gav Regler om de samme Forhold paa en anden Maade. Det er lidet vanskeligt for mig, efter som der ikke en Gang foreligger bestemte Forslag, at komme nærmere ind paa det; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det er en almindelig Sætning i § 5, at naar den paagældende er omkommen ved Ulykkestilfælde, skal der udredes som Hjælp til Begravelsesomkostninger visse Beløb, og det gælder ogsaa for Søfolk, som omkomme ved Ulykkestilfælde. Der er imidlertid, haaber jeg, overvejende Sandsynlighed for, at der i en ny Sølov, som jeg haaber vil komme, vil blive opstillet almindelige Regler om Rederets Forpligtelse, ikke blot lige overfor syge Søfolk, men ogsaa overfor døde Søfolk, og med disse Regler vil det, som her bestemmes, just ikke komme til at staa i den bedste Samklang. Men det gaar ikke an at give en Regel i denne Lov og en anden i en Sølov. — Man har fremdeles i § 6 givet særlige Regler om Anmeldelsespligten for Ulykker til Søes, om Forpligtelsen til at gøre Optegnelser om det påserede, om Optagelsen af Søforklaringer o. s. fr.; men det er altsammen Forhold, som en Sølov absolut maa omtale, og som en kommende Sølov uden Tvivl vil komme til at omtale. Vi skulde derfor ikke give en Slags Regel her og en anden Regel i en Sølov. Det vil overhovedet heller ikke være heldigt, naar man er belavet paa i en almindelig Sølov at samle alle Bestemmelser vedrørende Søfartsforholdene til bedste for alle, der have med den Slags Ting at bestille, og særlig for Skibsførerne, som i en almindelig Sølov kunne finde omfattende Regler for, hvorledes han har at forholde sig i alle Henseender — at man samtidig dermed giver en Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, i hvilken der indeholdes Regler, som ikke findes i Søloven og tildels ikke stemme dermed. Hvorledes man skal forebygge Uoverensstemmelser her paa dette Omraade, vil jeg ikke nærmere udtale mig om her i dette Øjeblik. Jeg har kun villet henlede et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed derpaa; maaste bliver det muligt, inden denne Sag forlader dette Ting, at forebygge den Slags Kollisioner, hvortil jeg har henvist.

Scharling: Jeg erkender selvfølgelig gerne, at den Disharmoni mellem Bestemmelserne om de forskellige Arbejdsomraader, hvortil denne Lov udstrækkes i §§ 1 og 2, er fremkommen derved, at man af praktiske Grunde efterhaanden paa det ene Omraade er gledet længere og længere frem og kom-